

Euphrosyne, Aglaja, och Thalia.
Blandad läsning. Stockholm,
tryckte i Elmén...

1700-1829 81 Az Br. 1813

EUPHROSUNE,
AGLAJA,
OCH
THALIA.

Blandad Läsning.

STOCKHOLM,
tryckte i *Elméns* och *Granbergs* Tryckeri,
1813.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS

1880

1880

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1880

Sv. A
1813

Vitt. So
Saml.

Bd. 29

1813

T H A L I A.

Underrättelse.

EUPHROSYNE utgafs 1803, och fortsättningen deraf blef inställd på dåvarande Hof-Kansleren och Kommandören m. m. Zibets befärlning. AGLAJA utkom 1811, och bär, genom ett tryckfel, på titeln Förra Häftet. THALIA, utgifves nu. För den som vill äga alla 3 samlingarne, är ett nytt titelblad tryckt; i hvilket fall Euphrosynes och Aglajas titlar bortskäras. Vill man blott äga Aglaja och Thalia, öfverklistras Förra Häftet å Aglajas titelblad.

1813

8
T H A L I A

Einleitung
Die Geschichte der Stadt
von ihrer Gründung
bis zur Gegenwart
von
J. A. H. ...

EUPHROSYNE,
AGLAJA,
OCH
THALIA.

Blandad Läsning.

Utg. af Carl Westman

STOCKHOLM,
tryckte i *Elméns och Granbergs Tryckeri*,

1813.

THE UNIVERSITY OF

CHICAGO

1880

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF

CHICAGO

LOVISA ULRICA.

Skaldestycke *).

Sen trött af Diademets glans
hon uphört att ett rike styra,
förvandlas Spiran i en Lyra,
och Krönan i en Lagerkrans.

KELLOGREN.

Ljuset Européens södra Zoner,
redan länge ljust belyckligat,
smaken, skyddad från dess Förstars Throner,
log mot underliggande Nationer,
men i Göthens kalla bygd var — natt.

Fjellen lik, som för hans öga breder
sina snöbetäckta klyftors duk,
var han hård i tänkesätt, i seder,
fann i Barbariet snart en heder,
följde slafviskt sina fäders bruk.

Huru skulle sångmöns lena stämma
paras med hans språk, så vildt och kärft,
endast lämpeligt att henne skrämman,
och att hvarje ädel upplygt hämma
af ett snille bildande och djerft.

---

*) Författaren är nu mera afl. Extra Notarien E. Wahlgren, hvilken för Skaldstycket Fosterlands-känslan i Sv. Akademin år 1801 vunnit Andra Guld-Medaljen. Han hade äfven inlemnadt detta till Akademin, som tilldömde honom derföre ett slags Mention Honorable.

Gryningen dock några gnistor stänkte
från det bloss så klart i Södern brann.
öfver Natten, som sin Spira sänkte,
hög stod Snillet Stjernhjul upp och blänkte
lik ett Polens Norrsken och -- försvann.

Lång, Titanisk, mörkrets strid med dagen
återhöll än ljusets Segerstund;
snart, men snart låg Nattens Liga slagen,
när Minerva trädde med Behagen,
trädde med Lovisa i förbund.

Drottning! var ej fyllest för Din ära,
Syster till ditt Sekels största man,
Fredriks Syster, Manhems spira-bära,
skulle Du dertill ännu begära
Spiran uti Snilletts verld som Han?

Ja, Du kom, Dig feltes blott Egiden
att, som Pallas, Svitiods dyrkan få;
men med myrten, kring Din tinning vriden,
tog man Dig för Drottningen af Gniden
och Du förestälde båda två.

Snart ett band, det skönaste af alla,
närmare Dig till det Rike knöt,
som, att mor med dubbel rätt Dig kalla,
såg Dig, dubbelt älskad nu, befalla
från dess Thron med Gustaf vid Ditt sköt.

Dyster, tanken fäst på förra tider,
Sveas Genius vid dess häfder stod,
såg, hur, jagad utaf Eumenider,

Svensk mot Svensk i ärelystna strider
dränkte eget land i eget blod.

Såg, hur stolt af trenne kronor, Dana
lade bojan om sin Systers hand;
såg, med furier, Bödlar kring sin fana,
Christiern fasansfull sin kungabana
märka ut, lik en komet i brand:

Såg det, och för Rikets framtid ryste,
anande, millioners olycksfall;
stod så Hoppet sagta fram och myste,
ekön, som Hesperus dess fackla lyste
när han speglar sig i hafvets svall:

Stod och vinkade, då sig han vände
dit du kom i Graziernas fjät;
Gustafs mor han i Lovisa kände,
mer af Själens i den blick hon sände,
än utaf dess yttre majestät.

Göten, bildad efter det Exempel,
som från Thronens höjd du honom gaf,
skiftande sitt grofva lynnes stämpel,
reste Sederna och smaken tempel
på det fordna Barbariets graf.

Snart, med skämtets hvässta dolk, som sårar
lasten, genom hvarje länad larf,
väpnad flög Thalie mot Seklets dårar
Melpomene mot gärd af Svithiods tårar,
återförde Greklands tidehvarf.

Minnets Döttrar, på din vink anlända,
togos gladt af Sveas famn emot,
blefvo snart utaf dess Söner kända,
konster föddes, Snillen blefvo tända,
och Arkadien log vid fjällens fot,

På din vink, ur träskeus nakna dalar
hvälfdes Loföns stolta Lindars natt;
pryddes dessa konungsliga Salar,
der Naturens rika hand betalar
sina skilda världens offerskatt.

Stod, än okänd, Svenska Sångens fader,
stod Dalin Orfeisk på dess strand;
tjuste lyddes Lundarnes Dryader,
tjuste lyddes böljornas Najader
emot Lyran, rörd utaf hans hand.

Tung, ja tung är bördan af en krona
buren för Nationers sällhet blott,
Purpurn sjelf kan Tadlet ej försona,
men hvad ädel njutning i att skona
och att straffa med att göra godt!

Så det klot, som genom rymden tågar
majestätiskt på sin bana fram
för att glädja hundra folk, ej frågar
om den glans ifrån dess massa lågar
äfven flödar på en otacksam.

Ack ja, äfven Dig hon skulle följa
afunden, förtjenstens vissa lön,
men för svag är töcknets magt att dölja

Solen, då ur Oceanens bölja
hon går upp på fästet dubbelt skön.

Öfver smickrets offer, öfver flärden;
sökande ditt hjertas bifall blott,
lemnade du fritt åt efterverlden,
att med tacksamhet betala gården,
den du ej utaf Din samtid fått.

Lugn den wise låter hopen häda
sina stora, ädla företag
och kan ljuft af detta hopp sig gläda
att de efter Sekler skola träda
fram för folken i en annan dag.

Du behöfde ej en Thron att lifva
Dina stora egenskapers glans,
om än Du måst hyddans dotter blifva,
hade Häfderna Dig skolat gifva
minnets oförvissneliga krans.

Än den glädje var för Dig att njuta
att din stora Son på Thronen se
Anarkiets långa sjelfsväld sluta,
ljus och sällhet kring sitt Rike gjuta,
älskad, tillbedd som dess räddare:

Med en faderlig omvårdnad hela
dessa sår, dem fosterlandet fått,
lika rättvisa åt alla dela,
upplyst mild mot alla dem, som fela
utaf Svaghet -- Sträng mot fräcka brott:

Med en Sonlig aktning noggrant yrka

dessa pligters helgd du honom lärt
 och mot mödorna att hämta styrka,
 konsterna och minnets Döttrar dyrka,
 hvilkas Sällskap varit Dig så kärt.

Trött af Hofvets pragt och Kronans börda
 flydde Du i enslighetens sköt,
 från det folk, som länge lärt Dig vörda,
 att de mera lugna nöjen skörda,
 dem Regentens själ så sällan njöt:

Ägde der i några Vänners gille,
 värdiga Lovisas höga val,
 allt hvad än Ditt sköna hjerta ville:
 oafbruten näring för Ditt snille:
 ömt deltagande i lifvets qual.

Men för snart Du lifvets gränsor hunnit,
 döden, döf för Sveas klagoröst,
 visande Ditt timglas, som förrunnit
 släckte nu det ädla ljus, som brunnit
 ack! för korrt till mensklighetens tröst.

Himmel! hvarför denna trånga bana
 för en dygdig dödligs verknings kraft,
 om Du ej tillät vår själ att ana
 det Din vishet ville henne dana
 för ett högre mål än här hon haft?

Ja Lovisa lefver än -- bland sälla,
 lossad från det låga stoftets band
 och förent med varelsernas källa
 skall Du några ljusa blickar fälla
 än må hända! mot Ditt fordna land.

skall Du skåda Sveas Thron intagen
 af Din Son, så värd sin höga ätt,
 mild, som Titus, rättvis såsom Lagen;
 och en Drottning -- Syster af Behagen
 göra Honom Spirans möda lätt.

Men förlåt den dristige, som höjde
 Penseln till din sköna taflas drag,
 när omsider han sin svaghet röjde
 ack! att han med blygsamhet ej dröjde
 ställa sina Färgor för en dag.

Han fick icke denna starka läga,
 som de stora Skalders snille tändt
 till en hög och Gudalik förmåga,
 nej, o nej, han ville endast våga
 tolka hvad hans vördnad för Dig kändt;

Ville högre ej sitt anspråk sträcka,
 finnande sin bildnings tröga gång,
 än att Sverges äkta Snillen väcka
 att med tacksamhet Din Skugga räcka
 någon Henne fyllest värdig Sång.

Nyheten från Stockholm,
Dramatiserad Familje-Målning.
 (Fortsättning ur *Aglaja*).

Tredje Scenen.

Det är eftermiddag. *Grefvinnan* och hennes *Döttrar* på en soffa, sysselsatta med vanliga fruntimmers arbeten. *Carl* och *Wilhelm* på hvar sin stol.

Grefvinnan. Nå min kära *Carl*, låt oss höra fortsättningen.

Carl. "Derföre råder också *Paulus* till det ogifta ståndet, och den helige *Matthias* underrättar oss, att helgonen i *Paradiset* äro ogifta. Så tänkte äfven de vise *Hedningarne*; ty de visste ganska väl, att genom en qvinna, *Pandora*, 15.) var all olycka kommen i verlden. För *Helenas* skull brändes *Troja*, och tusende blödde; *Penelope* 16.) var orsaken till en hel *Odyssée* full af jemmer. *Dejanira* 17.) förgiftade *Herkules*. *Danaïderne* 18.) mördade på en natt alla sina män. *Salomon*, som hade så många qvinnor att han borde väl känna dem, säger att qvinnan är bittrare än döden, att ibland tusende män gifves det väl en god; men o. s. v. *Cicero* 19.) trodde sig icke bättre kunna hämnas på sin fi-

ende än då han gaf honom sin elaka syster till hustru. Den lärde *Origines* 20.) kallar qvinnan den första synden, djefvulens vapen, utdrifningen ur paradiset. Den helige *Augustinus* 21.) medgifvër, att qvinnorna hafva mindre trohet och mera äregirighet än männerna. Den helige *Gregorius* 22.) liknar hustrur vid ormar, och bevisar, att djefvulens hat är mindre fruktansvärdt, än en qvinnas, ty när djefvulen hatar, så gör han ensam ondt; men när en kvinna hatar, så tager hon honom med till hjälp, följakteligen äro de två. I kyrkorne och på gatorne synas hustrurna som englar; men hemma äro de plågo-andar, ett oundvikeligt ondt, natt-ugglor vid fönstren, skator vid dörrarne, getter i trädgården, blodiglar om natten, lekverk för narrar, grofva såll för penningar, klippor för tålamodet, och uppslukande hvirflar för förnuftet. *Martialis* 23.) har ganska rätt, när han icke begriper, huru det tillgår, att man ibland finner en god hustru. De Christne hafva förbudit qvinnorna predikstolen, Filosoferna cathedern, Juristerna domstolen. Mahometanerna hafva för dem tillslutit Paradiset och gjort dem till slafvinnor; och allt detta måste väl vara deras egen skuld; ty hvem skulle icke annars gerna vara i deras sällskap.

*Au dedans ce n'est qu'artifice,
Et ce n'est que fard au dehors;*

*Otez le fard et la malice
Vous leur ôtez l'ame et le corps.*

Af allt detta följer, att jag gjort rätt att låta
inspärta min elaka hustru i ett kloster, o. s. v.

I fall nu Herr Advokaten *Edvard
Seval de Beaulieu's* kära Maka verkligen
varit ett så elakt stycke, som han här skil-
drat henne, så var det väl intet under, att
den stackars mannen förlorade slutligen
tålmodet; och de sköna läsarinna skola,
som man hoppas, af medlidande förlåta ho-
nom hans jäsande ifver, ty hvad kunna
de ändteligen förlora härvid. Säger icke
redan *Moliere*:

*Tout le monde connoit leur imperfection;
Ce n'est qu'extravagance et qu'indiscrétion;
Leur esprit est méchant, et leur ame fragile;
Il n'est rien de plus foible et de plus imbécille,
Rien de plus infidele: et malgré tout cela
Dans le monde on fait tout pour ces ani-
maux-là*

Och så lär det väl blifva, så länge verl-
den står.

Herr Advokaten nämner intet ord om
sina barn. Hade han, måntro några? Det
skulle förklara mycket.

Louis. Och härmed slutar *H. B.* sin
märkvärdiga berättelse.

Irma. Herr *Lonellis* anmärkningar der-
vid äro ganska lindrige men man hör der-
vid göra mest afseende på hans välmening
i att försvara vårt kön.

Aménaid. Ja, och derföre förtjenar han
vår gemensamma aktning.

Grefvinnan. Och tacksamhet. Vi kun-
na likväl trösta oss dermed, att det är in-
gen som instämmer uti Advokaten B:s
yttrande öfver *Qvinnokönet*. Hans historia
uppgifven som verkelig är diktad, och vi
skänka alla sådana älskefulla Författare det
förakt de förtjena *).

Noter.

1) *Dametas*. En Herde, omtalad hos
Latinske Skalden *Virgilius*. Sinnebild af tro-
het.

2) *Leander*, bodde i *Abydus*, och *Hero* i
Sestos, icke långt ifrån den trakt, der de
stora *Dardanellerna* nu ligga. Begge äls-
skade hvarandra, meningo ej gifta sig med
hvaran, ja, icke en gång se hvarandra of-
fentligen. Som sundet som åtskiljde de-
ras hemvist icke var så bredt, så samm
Leander ofta med lifsfara om nätterna öf-
ver till sin *Hero*, som genom ett ljus gaf
honom ett tecken, då han fick komma. Då
han en gång under en stark storm och u-

*) August von Kotzebue, af de sköna tillbedd och
förgudad, är författare till Advokaten *Edvard Se-
val de Beaulieu's* klago-visa öfver sin hustru. Se
Kleine Romane &c. 1:re Bd, Sid. 242 o. f.

tan detta tecken ville simma till *Sestos*, drunknade han. *Hero*, som följande morgon fick se hans kropp ligga vid stranden, störtade sig af förtviflan i hafvet.

3). *Ovidius* född i *Sulmona* i Italien, 43 år före Kristi födelse; var en rik Romersk Riddare, värtalig, lagklok men isynnerhet skald. I sitt ägtenskap var han icke lycklig; ty han försköt tvenne sina hustrur. Han blef landsförvist af Kejsar *Augustus* till *Tomis*, hvarest han dog.

4). *Codrus*. En Latinsk skald, som *Juvenalis* säger, var så fattig, att hans uselhet var ett ordspråk. Han lefde under *Domitiani* regering, har författat ett poëm, kallat *Te-seiden*, som ej hunnit till oss.

5). *Bartholus* född i *Sasso-Ferrato*, i *Marcha d'Ancona* i Italien; år 1305. Professor i Lagfarenheten vid flera Akademier dersteds. Dog i *Perugia* 1356. Hans efterlemnade arbeten tryckte *Lyon* 1545 i 10 Voluner i folio, är skrifna i hans tids smak men uppfyllde af ganska felaktiga satser och hårklyfverier.

6). *Hippokrates*. Namnkunnig Grekisk Läkare, född på Ön *Kos*, omkring år 460. ibland hans namnkunniga lärosatser (aforismer) är säkert ej den som Hr B, anför.

7). *Laberius (Decimus)* Romersk Riddare har skrifvit en slags små Komedier, Mimer kallade, fulla af bitter satir; endast fragmenter hafva hunnit till oss.

8). *Tucydides*. En Ateniensers, General hos Tracerne, hade den olyckan, att i ett krig förlora staden Amipolis, måste därför i 20 år vara landsflygtig, under hvilken tid han författade sin historia om Peloponnesiska Kriget.

9). *Tamerlan*. Född 1357 uti staden Kash i Usbekska Tartariet, uppsteg ifrån en ringa man, till en mäktig och vild erofrare; känd som en rå och ohyfsad människa.

10). *Filip*. Konung i Macedonien, Alexander den stores fader.

11). *Cato* den yngre, känd för sin stora Patriotism, hvarföre han ock häldre sjelf mördade sig i staden Utika, än att öfverlevfa fäderneslandets frihet.

12). *Hesiodus*. Grekisk skald lefde omkring år 800 före Kristi födelse.

13). *Sokrates*. Grekisk Filosof, född år 469, före Kristi födelse. Blanchard i sin Biografi öfver Sokrates, anför följande: Några Skribenter påstå, att Sokrates tagit sin trätgiriga hustru (Xantippa) just för att öfva sig i tålmod.

14). *Krysostomus*. Född i Antiokia omkring år 347. Var ännu i vaggan då han förlorade sin far, och hans mor Antusa, drog sjelf försorg om, att uppfostra honom, till en verkelig helig man; det han ock blef i ordets vidsträcktaste bemärkelse. Om hans öfrige händelser, och hans predikan mot Kejsarinnan Eudoxia, för hvilken han

sändes i landsflykt, kan läsas i Dictionnaire Historique. Avignon 1759. Vol. 8. Art. Jean Chrysostome. Hans här citerade sats är bland de löjligaste man kan tänka sig.

15). *Pandora*. En qvinno-bild, som på Jupiters befallning, blef förfärdigad af Vulkan, och hvilken af alla Gudar och Guldinnor ärhöll någon egenskap, af Pallas förstånd, af Venus skönhet och så vidare; slutligen nedsände den öfver Prometei stöld vredgade Jupiter henne till jorden med en ask, utur hvilken då hon öppnade den, utflög olyckor och eländen öfver verlden, endast hoppet kvarstannade.

16). *Penelope*. Var af furstligt blod från Lacedämon, Ikari dotter och Ulyssis gemål, känd för sin sällsynta trohet.

17). *Dejanira*. Dotter till Etoliska Konungen Eneus. Hon var förlofvad med Akelous, men tillföll Herkules efter en strid om henne hvaruti han segrade.

18). *Danaiderna*. Argoliska Konungen Danaï femtio döttrar, hvilka blefvo gifte med dess broder Egypti femtio söner, mördade alla, utom Hypermenestra, första natten sina männer.

19). *Cicero*. Romersk Embetsman, känd för sin stora värtalighet och sina olyckor.

20). *Origenes* född i staden Alexandria i Egypten år efter Kristi börd 185. Ett af Katolska kyrkans ifrigaste helgon; se vidare

re om honom Dict. Hist. Tom. 5, Art. Origene.

21). *Augustinus*. Född i Tagast i Afrika, räknas ock bland kyrkofäderna.

22). *Gregorius*. Afven en bland kyrkofäderna, född i Rom af en adelig famille.

23). *Martialis*. Latinsk Skald, bördig från Staden Bilbilis i Spanien, och af adelig härkomst, stod i stor nåd hos Kejsar Domitianus; känd för de epigrammer han lemnat åt efterverlden att beundra.

Fragment af en Regent-Lära och strödda tankar.

Faut il combattre ou tromper
les humains?
VOLTAIRE.

Rättvisa och mildhet är Regentens första skyldighet.

Den andra, en följd af den förra är, att känna sitt folk, att vinna dess hjertan att göra goda val af Rådgifvare, att ej lämna sitt öra åt smicker, att uppsöka och belöna den verkliga förtjensten, att vara välgörande mot den nödlidande och förtryckte.

Lagarne äro själen i ett samfund, i samma mon de forlora sitt anseende, i samma mon förfaller Staten.

Det rätta adelskapet består i dygden; våra egna gärningar bestämma vårt sannskylldiga värde; allt annat är bländværk. Frihet ock jämlikhet, hvad är det? Frihet utan lagar är sjelfsvåld, under lagens beskydd ock helgd allas medfödda tillhörighet. Jämlikheten består i den alla människor åliggande skyldigheten att lyda lagarne ock öfva dygden, som förenar alla till ett ändamål. All annan tydning på frihet ock jämlikhet är lika falsk som vådelig. Sanningen kommer lika sällan till Regentens öra, som hon finnes på hofmännernas läppar, hon är ofta bitter, men alltid nyttig i synnerhet när vänskapen och uppriktigheten gifver den.

Hvarföre gråter man öfver de döde? man bör gråta öfver den som födes, och glädjas öfver den som dör.

Det är ej titlarne som gör en meniska värduadsvärd, det är dygden.

Oftast nödgas man i våra förskämda tider, att visa mera höflighet för en förnäm bof, än för den förtryckta dygden. Men liksom den förre lyser med en lånt prakt, så betalas han ock med ett falskt mynt som är en tvuagen höflighet åtföljd af ett hemligt förakt.

Det är ett gammalt ordspråk som säger att hämden är ljuflig. Men detta är mycket falskt, ty hämden är oftast lika vå-

delig för den som utöfvar honom som han kan vara för sitt föremål. Han är som ett spjut hvars båda ändar äro hvassa, den ena fästad i den hämnades, den andra i den hämnandes hjertan.

Fördomarna äro ibland de farliga klippor emot hvilka rättvisan ofta lider skeppsbrott.

Man är aldrig närmare att afvika ifrån dygdens väg, än då man med liknöjdhet anser andras omdöme.

Att känna sig själf är en stor grad af visdom, som få människor äga, och som man i almänhet lika litet vinlägger sig om att vinna, som herraväldet öfver sina egna böjelser; vanan att segra öfver sina begär och böjelser gör oss snart till fulkomliga mästare öfver oss själfve.

Ingen människa finnes som med liknöjdhet anser det förtal eller elaka omdöme man fäller om henne frånvarande, man är alltid färdig att lasta en baktalare, och kommer då ej ihåg att vi sielfve förtala den frånvarande.

Ingen last, intet karakters-fel tillhör egenteligen hvarken något visst stånd eller kön, utan de tillhöra hela menskligheten.

Lika som människan genom förståndet gör sig aktningvärd så blir hon genom känslorne och dygden ällskansvärd.

Sällan finner man mera karghet, ohjelpsamhet och ofösonlighet, än hos den

klassen af menniskor, som predika försöring ock välgörande.

De laster som doljas under skrymteriets, ärbarhetens, dygdens och gudfruktans larf, äro ej allenast de straffbaraste utan äfven de farligaste, ty de bedraga lättast.

Arbete förkortar tiden ock gör honom lika nöjsam som varaktig, han är förlorad för den lättjefulle ock sysslolöse.

Fattigdomens och förtryckets börda är ganska svår, men föraktets är den svåraste att bära. Emot de forra finnes det många, emot den sednare sällan eller aldrig några medel.

Mången anser sig vara Filosof för det han är verldsföraktare ock människohatare. Består den sanna visdomen i hat ock afsky för mitt eget slägte, så vill jag aldrig vara vis. Jag hatar ingen, men kan ej förmå mig att älska dessa så kallade Filosofer.

Den häftiga kärleken härleder sig oftare från en tom hjerna, än ifrån ett fullt hjerta. Man anser inbillningens retelser, och förståndets yrsel för hjertats böjelser, och när man förnöjt det forra, så saknas det sednare.

Jorden bär, säger ordspråket, ingen tyngre börda än en otacksam menniska, och likväl finnes så få tacksamma. Hvad jorden måtte hafva för en fast grundval som nödgas bära så otaligt många af dessa svåra tyngder.

En liten Fransk rolig Dictionnaire.

<i>Alliance</i> , --	R äfsax.
<i>Académie</i> , --	Lekstuga.
<i>Amant</i> , --	Flyttfogel.
<i>Ambition</i> , --	Slå Kana.
<i>Appellation</i> , --	Springa efter Näsan.
<i>Aristocratie</i> , --	Ämbetsmän.
<i>Assemblée</i> , --	Pläckfink.
<i>Attachement</i> , --	Karamellpapper.
<i>Attrape</i> , --	Wigsel.
<i>Bibliothèque</i> , --	Dammgömma.
<i>Beauté</i> . --	Hjertklamma.
<i>Beau Garçon</i> , --	Skicklig och Förtjent.
<i>Bêtise</i> , --	Upricktighet.
<i>Confiance</i> , --	Lönlåda.
<i>Conversation</i> , --	Snömos.
<i>Collichet</i> , --	Fruentimmerslycka.
<i>Conscience</i> , --	Sälläder.
<i>Chambellan</i> , --	Dagdrifvare.
<i>Corps de Garde</i> , --	Tobaks Låda.
<i>Contenance</i> , --	Solfjäder.
<i>Conception</i> , --	Domslut.
<i>Delire</i> , --	Egenvilja.
<i>Diligence</i> , --	Barnplåga.
<i>Declaration</i> , --	Socketbröd.
<i>Disgrace</i> , --	Lugn.
<i>Danseuse</i> , --	Gräshoppa.
<i>Enguise</i> , --	Snörlif.

<i>Epervier</i> , --	Tullsnok!
<i>Enfant</i> , --	Waxbild.
<i>Embaras</i> , --	Nyckelknippa!
<i>Edits</i> , --	Spindelväfvar!
<i>Ecueil</i> , --	Hoftrappa.
<i>Education</i> , --	Karbas.
<i>Femme</i> , --	Bjällra.
<i>Favori</i> , --	Taskspelare!
<i>Faveur</i> , --	Tunnrå.
<i>Forme de Gouverne-</i> <i>ment</i> , --	Ny och nedan
<i>Gouverneur de pro-</i> <i>vince</i> , --	Spannridare.
<i>Gloire</i> , --	Wäderpust.
<i>Girouette</i> , --	Hoffröken.
<i>Ingratitude</i> , --	Prästval.
<i>Jolie fille</i> , --	Solglas.
<i>Justice</i> , --	Hvad kostar det.
<i>L'heure du Berger</i> ,	Fru är hemma.
<i>Lecture</i> , --	Sömsjuka.
<i>Mariage</i> , --	Råttfälla,
<i>Ministre</i> , --	Lockfögel.
<i>Militaire</i> , --	Flugsmälla.
<i>Mari</i> , --	Forkläde.
<i>Modestie</i> , --	Skirduk.
<i>Merite</i> , --	Penningar.
<i>Nourrice</i> , --	Flaskfoder.
<i>Piquenique</i> , --	Ortlek
<i>Petit Maitre</i> , --	Hästfluga.
<i>Poète</i> , --	Socketbagare.
<i>Politesse</i> , --	Snärjegräs.

<i>Patriotisme</i> , --	Bränvinsupande.
<i>Des Pleurs</i> , --	Nederbörd.
<i>Promesse</i> , --	Vaderskifte,
<i>Repetition de l'Opera</i> ,	Gäspjuka.
<i>Rapsodie</i> , --	Åminnelsetal.
<i>Subside</i> , --	Städsel.
<i>Systeme</i> , --	Korthus.
<i>Senateur</i> , --	Blindbock.
<i>Seigneurs</i> , --	Wädermunckar
<i>Supercherie</i> , --	Wärfning.
<i>Scandale</i> , --	Tidsfordrif.
<i>Sopha</i> , --	Tillfälle.
<i>Serment</i> , --	Opium.
<i>Trahison</i> , --	Beleffenhet.
<i>Tragedie</i> . --	Likpredikan.
<i>Tête à Tête</i> , --	På god väg.
<i>Volant</i> , --	Predikord.
<i>Vocation</i> , --	Silfverkanna.
<i>Verité</i> , --	Pepparrot.
<i>Venalité</i> , --	Pröfve Domaren.

Apendix.

<i>Amour</i> , --	Vimpel.
<i>Acteur</i> , --	Menniska.
<i>Affligé</i> , --	Uppsatt Mössa.
<i>Bravour</i> , --	Kör ur vägen.
<i>Courage</i> , --	Pennfakteri.
<i>Deguisement</i> , --	Dygd.
<i>Galanterie</i> , --	Födkrok.
<i>Miroir</i> , --	Tryckfrihet.
<i>Mauvaise humeur</i> , --	Brist på pengar.

Mensonge, — Hjelpreda.
 Religion, — Mjältsjuka.

Innehåll.

1. <i>Euphrosyne.</i>	
Dykaren och Polikratis Ring, Ballader efter Fr. Schiller. - - - Sid.	1.
Maltida eller den farliga Skogen. Romantisk Berättelse af J. A. Gardy. Öfvers. - - - - -	11.
2. <i>Aglaja.</i>	
Oraklet vid Farä, eller Hvem skall bli min man? Odilia, och Medeltidens Nebukadnezar, Legender af G. A. von Harlem. Öfvers. - - - - -	1.
Amanda och Selino, Ballad efter Stollberg af G. F. - - - - -	22.
Något öfver en mors skyldigheter. af J. J. Rousseau. Öfvers. - - - - -	30.
Aslauga, en Isländsk Herdinna. Öfvers.	32.
Nyheten från Stockholm, Dramatiserad Familje-målning. - - - - -	36.
3. <i>Thalia.</i>	
Lovisa Ulrica, Skaldestycke af E. W.	1.
Nyheten från Stockholm. (Forts. ut Aglaja). - - - - -	10.
Fragment af en Regent-Lära och strödda tankar - - - - -	17.
En liten Fransk rolig Dictionnaire	21.

Bücher der Bibliothek der Universität zu Göttingen
Bibliotheks-Nr. 1234

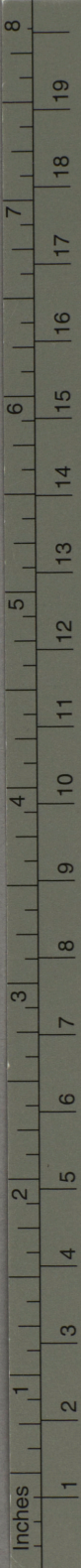
(Titel des Buches)

Das Buch enthält die Geschichte der
Königlichen Bibliothek zu Göttingen
von ihrer Gründung im Jahr 1737
bis zur Gegenwart. Es enthält
eine Beschreibung der Bücher
und Handschriften, die in
der Bibliothek aufbewahrt
sind, und eine Geschichte der
Bibliothek selbst. Das Buch
ist von dem berühmten
Bibliophilen Dr. J. G. Meuschen
verfasst und ist eine sehr
wertvolle Arbeit. Es enthält
eine große Anzahl von
Illustrationen und ist
in deutscher Sprache
verfasst. Das Buch ist
in der Bibliothek zu
Göttingen aufbewahrt
und ist für die
Studierenden der
Universität zu
Göttingen
zur Verfügung
gestellt.

Böcker till salu insatte i *C. Westmans*
Lån-Bibliotek vid Lilla Nygatan, Quart.
Pyramus, Huset N:o 8.

(Prisen äro i Banco.)

- Idylles par Berquin, 24 sk.
La Gallerie des Femmes Fortes p. Le Moyne, (rar)
3 R.d.
Candide ou l'Optimisme par Voltaire, 32 sk.
l'Esprit des Esprits ou pensées Choiesies, 24 sk.
La peinture, Poème par Le Mierre avec fig. 1 R.d 32 sk.
Chef- d'Oeuvres d'Eloquence Poétique, a l'usage des jeunes orateurs; ou Discours François tirés des Auteurs Tragiques les plus celebrés. 1 R.d.
Tableau des Progrès de la Societé en Europe, Traduit de l'Anglois de G. Stuart. 2 Vol. 3 R.d.
Vocabulaire de Nouveaux Privatifs François, imités des langues Latine, Italienne, Espagnole, Portugaise, Allemande et Anglaise par Pougens. 2 R.d.
Les Soirées d'un Solitaire, ou Considerations sur les principes constitutifs des Etats par J. E. Chappuyzi. 1 R.d 24 sk.
Bibliothèque Portative des Ecrivains François ou Choix des Meilleurs Morceaux extraits de leurs Ouvrages en Vers et en Prose par M. Moysant, 4 Vol. 8 R.d.
Du Droit Naturel, Civil & Politique p. Luzac. 8 sk.
La Theorie des Jeux de Hazard p. Huyn. 32 sk.
Essai d'une Traduction d'Ossian en Vers François par Lombard. 16 sk.
Le Bonheur Rural, ou Tableau de la Vie Champêtre Poème p. Rosny. 2 R.d.
La Cuisiniere Bourgeoise, 1 R.d 16. sk.
Histoire du Ciel, considéré selon les Idées des Poètes, des Philosophes, et de Moise, par Pluche, 2 Vol. avec Figures. 2 R.d.
Les Jardins, Poème du Pere Rapin. 1 R.d.
Le Soldat Svedois p. Spanheim. (rar) 2 R.d.
Manuel Alimentaire des Plantes, p. Buchoz. 1 R:d 16 sk.
— de Medecine Pratique, Royale et Bourgeoise; ou Pharmacopées tirées des Trois Regnes par Buchoz. 1 R.d.
Abregé Portatif du Dictionnaire Geographique de la Martiniere, 1 R.d 16 sk.
Precis des A.guments contre les Materialistes, par M. J. Pidento. 24 sk.

Centimetres **TIFFEN** Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								